

عنوان مقاله:

معرفی سه گونه درختی بومی هیرکانی جهت افزایش تنوع گیاهان درختی در پارک های جنگلی و جنگل شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی تخصصی علوم کشاورزی و محیط زیست ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

وجیهه عباسی قادی - موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی - غیردولتی سنا ساری

مسعود آزادبخت - موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی - غیردولتی سنا ساری

یحیی تاجور - موسسه تحقیقات مرکبات کشور

محمد اکبرزاده - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران

خلاصه مقاله:

جنگل های هیرکانی با فلور گیاهی غنی و تنوع زیستی بالا از جمله ذخایر ژنتیکی با ارزش ایران و جهان به شمار می رود. متأسفانه گونه های درختی بومی کمتر در محیط های خارج از جنگل به منظور احیا و یا ساخت پارک های جنگلی و یا بازکشت و احیا جنگل های طبیعی و یا حتی جهت کاربرد در فضای سبز شهری مورد توجه قرار گرفته شده است و اغلب از گونه های غیربومی برای رسیدن به این مقاصد مورد استفاده قرار می گیرد. این در حالی است که یکی از موفق ترین راه حل ها جهت کاهش هزینه های نگهداری گونه های کشت شده به صورت مصنوعی، استفاده از گونه های بومی یک منطقه است. در این مطالعه 3 گونه درختی از گیاهان موجود در فلور ناحیه هیرکانی در محدوده استان مازندران از لحاظ قابلیت های کشت مناسب بررسی شدند. به منظور جمع آوری اطلاعات مسافرت های صحرایی به رویشگاه درختان جنگلی در فصول مختلف سال به منظور ثبت ویژگی های ظاهری و ظهور معیارهای زیبایی صورت گرفت و از گونه های گیاهی نمونه هرباریومی تهیه شد و همچنین از ویژگی های تاثیر گذار و متغیر در طی فصول مختلف سال یادداشت برداری و عکس برداری شد. در نهایت، بر اساس بررسی های به عمل آمده 3 درخت بومی جنگل های هیرکانی یعنی نارون (ملج) *Ulmus glabra* Hudson، شب خسب *Durazz julibrissin* و توس *Roth Betula pendula* به عنوان درختان کاربردی جهت استفاده در اقلیم شمال ایران و سایر نواحی رویشی مشابه توصیه می گردند.

کلمات کلیدی:

تنوع زیستی، گیاه بومی، هیرکانی، پارک جنگلی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371389>

